

Ashigaru

Az *ashigaru* (szó szerint "könnyű lábú") azért kapta ezt a nevet, mert könnyebb páncélzatot viselt, mint a samurájok. Ők alkották a korabeli hadseregek zömét is. Minden samurájtól elvárták, hogy két felfegyverzett *Ashigaru*-t biztosítson. Ezek közül sokan *yari*-val (lándzsával) voltak felfegyverkezve.

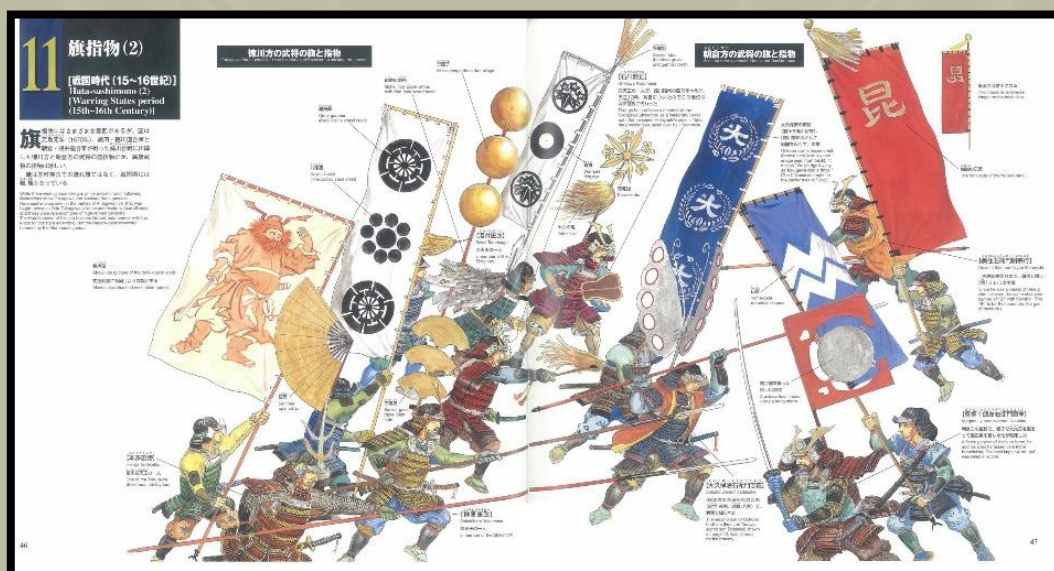
Ezek nem a korabeli Európai lándzsás alakzatokhoz hasonlítottak, mivel az *ashigaru*-kat lazább alakzatban való harcra képezték ki, gyorsabban mozogtak, és a lándzsájuk vágásra és szúrásra is alkalmas volt. Sok csatát nyertek meg az *ashigaru*-k, különösen, ha a lovasság elég bolond volt ahhoz, hogy szemből támadja őket.

Korabeli Európai lándzsás alakzatok.

A *Sengoku* (1467-1603) korszakban az idő előrehaladtával az *Ashigaru* lándzsások aránya egyre nőtt. Viszonylag könnyű és gyors kiképzésük azt jelentette, hogy könnyebb (és olcsóbb) volt őket pótolni. A csatába dobszóval menetelve, az *Ashigaru*-k a hátukon viselték, a *sashimono*-jukat rajta a mesterük *mon*-ját (családi címerét) viselve félelmetes látványt nyújtottak. *Tokugawa Ieyasu*, a Japán békét teremtő sóguna maga is egy *Ashigaru* fia volt.

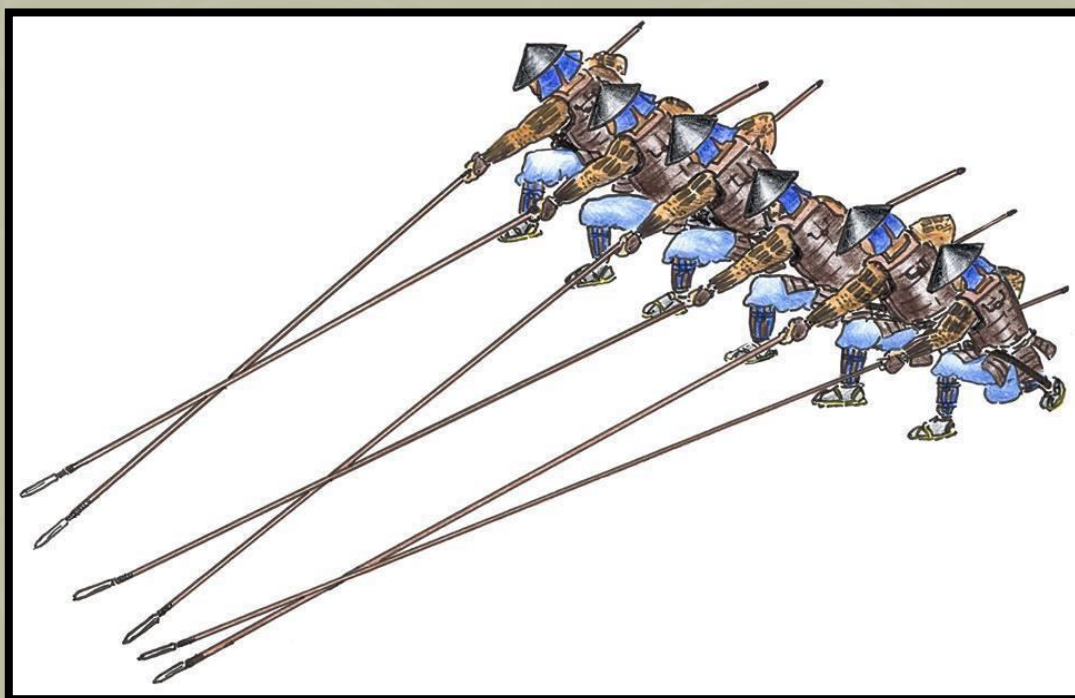
A *Heian*-korszaktól a *Kamakura*-korszakig az *Ashigaru*-k ritkán vettek részt csatákban.

Ezért nem volt különleges katonai öltözetük.

Azoknak az *Ashigaru*knak, akik az északi és déli udvarok időszakában kezdtek el csoportos harcosként tevékenykedni, páncélt kellett viselniük.

A szamuráj harcosokkal ellentétben azonban nem volt egységes páncélzatuk, egyesek csak a test alsó felén viseltek ágyékkötőt, egyszerű páncéllal a törzsön, vagy csak karddal rohantak, anélkül, hogy még *jingasa*-t (harci sapkát), nemhogy sisakot viseltek volna.

A *Sengoku* korszakban hosszú lándzsákkal, íjakkal és fegyverekkel felszerelt, kiképzett *Ashigaru* csapatokat szerveztek, és az egyes *daimjó* családok címerével ellátott testpáncélt viseltek.

Ez egyfajta páncél, amely a test felső felét védi, az úgynevezett "胴鎧(*dou-yoroi*)" (testpáncél), amely több vaslemez összekapcsolásával készült. Erre rajzolták rá az *ashigaru*-k házának címerét.

A páncél főleg vasból készült, de volt olyan is, amelyik bambuszból, japán papírból vagy bőrből állt össze.

A vas esetében sok olyan van, amely körülbelül 4 kilogrammot nyom.

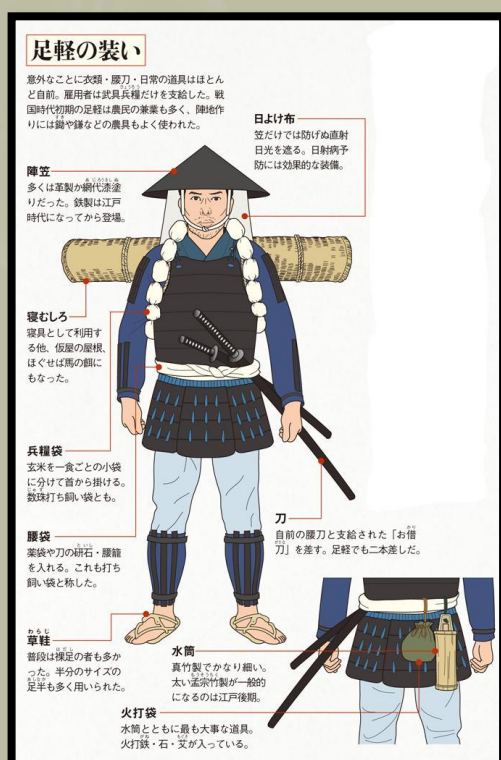
Voltak *maekake gusoku*-k (köténypáncél) is, amely a *kendo* védőfelszereléséhez hasonlóan csak a test elülső részét fedte.

Maekake gusoku (köténypáncél)

Vannak más védőfelszerelések is, de ezek nem olyan hasznosak, mint a testpáncél.

A *Kusazuri* nevű részt, amely a test alsó felét védi, zsinórokkal függesztették fel.

Jinbaori

A *Jingasa* bőrből vagy lakkal bevont és keményített japán papírból készül fejfedő volt. Emellett *Kote*-t (alkarvédő) és *Jinbaori*-t (japán félkabát) is viselnek.